

Klimat- och näringslivsdepartementet
kn.remissvar@regeringskansliet.se

Remissvar över promemorian Ytterligare steg för ett förbättrat genomförande av MKB-direktivet

Er beteckning: (KN2023/04664)

Sammanfattning

Länsstyrelsen i Kronobergs län ser det som självklart och angeläget att vi ska efterleva MKB-direktivet och de förpliktelser som det medför. Länsstyrelsen Kronoberg anser dock att vissa av förslagen behöver förtydligas, utredas och anpassas.

Länsstyrelsen Kronobergs bedömning över promemorian är att det tagits för lite hänsyn till konsekvenserna för de företagare och privatpersoner som står inför den gröna omställningen. I regleringsbrevet ges Länsstyrelsen uppdraget att förenkla för företag och på så vis underlätta den gröna omställningen, men promemorians förändringar gör det kontraproduktivt. Enligt Länsstyrelsen Kronobergs bedömning kommer förslaget i sin nuvarande utformning innebära en för verksamhetsutövare försvårad och i somliga fall dyrare prövning än den som hittills har bedrivits, utan att samtidigt på annat vis gynna företagare. Den negativa påverkan är inte heller i linje med nationella livsmedelsstrategin som också har ett fokus på förenkling av regler och villkor. Det är därför av särskild vikt att detta redogörs för, och behöver en bättre analys så konsekvenserna tydliggörs.

Förslagen kommer även innebära att Länsstyrelsen får svårt att leva upp till förväntningar som ställs i såväl regleringsbrev som promemoria. Länsstyrelsen Kronoberg är redan ansträngd under den budget som finns till förfogande, och har under många år aktivt fått prioritera bort delar av verksamheten (såsom tillsyn) för att hinna med där det ställs mer uttryckliga krav såsom anmälningssärende enligt 11 kap. 9a § MB. Det tål förtydligas att myndighetens belastning, som med promemorian förväntas öka, kommer innebära att företag och privatperson påverkas negativt i fråga om handläggning. Om förslagen enligt remissen antas är det

inte från promemorian tydligt att något tillskott till Länsstyrelsens resurser görs, utan tvärtom anses det inte behöva innebära någon större ökad belastning. Länsstyrelsen Kronoberg anser att för att det ska finnas möjlighet att kunna hantera den ytterligare arbetsbördan behöver föreslagna handläggningsavgifter återgå direkt till myndigheten i länet där handläggningen utförs. Detta skulle medföra större möjlighet att effektivare och snabbare kunna handlägga ärende och förenkla för företagen och privatpersoner, i enlighet med regleringsbrevet (Fi2023/00435 m.fl).

2. Författningsförslag

2.1 Förslag till lag om ändring i miljöbalken

Länsstyrelsen i Kronobergs län anser att det blir en ökad tydlighet för alla parter med ny lydelse av 9 kap. 6d § samt tillägget av 11 kap. 9d § om tillsynsmyndighetens tidsram om fyra veckor för föreläggande om att avhjälpa en brist i anmälan. Det är däremot inte helt tydligt om denna tidsram är tillräcklig för att hinna avgöra kompletteringsbehovet under tider med högre arbetsbelastning. Under de omständigheter då tidsramen om 4 veckor förfaller bör det tydliggöras att det fortsatt är möjligt för Länsstyrelsen att ta delbeslut om att förbjuda åtgärden till dess att slutligt beslut tagits i ärendet.

Vidare anser Länsstyrelsen att det är positivt med tillägget i 11 kap. 11 § punkt 2 om att det införs tydligare lagstiftning gällande jordbruksfastigheters vattenuttag från vattentäkt som tidigare ansetts utgöra husbehovsförbrukning och vara undantagen tillståndsplikt oavsett volym. Det är dock inte helt tydligt hur gränsvärdet för anmälningsplikten tagits fram, varför det är svårt att bedöma rimligheten i uttagsstorlek. Vad som framförs tar i stället större sikte på hur många jordbruksfastigheter med djurhållning som bör överstiga 25 m³ per dygn. Hur detta förhåller sig till vattentäkterna, eventuell miljöpåverkan samt miljökvalitetsnormerna för vatten och vad konsekvenserna blir för jordbruksfastigheterna med djurhållning framgår inte tydligt. Med anledning av att gränsvärdet för att klassificera en grundvattentäkt som vattenförekomst ligger på 10 m³ per dygn, finns det en överhängande risk att uttag upp till 25 m³ per dygn utan föränmälan kan medföra att vi inte kan uppnå rådande miljökvalitetsnormer för grundvatten. Eftersom miljökvalitetsnormerna för grundvatten är en del av ett annat EU-direktiv (grundvattendirektivet, 80/68/EEG) är det av särskild vikt att gränsvärde sätts som inte medför risk att

grundvattendirektivet inte går att uppnå. Länsstyrelsen Kronoberg ser att om förslaget i sin nuvarande utformning blir aktuell så finns en överhängande risk att grundvattendirektivet inte går att uppnå. Detta med anledning av att det då inbegrips i husbehov att ta vatten ur vattentäkt som ska klassificeras efter miljö kvalitetsnormerna. Det tåls särskilt nämnas att grundvattendirektivet är ett dotterdirektiv till ramdirektivet för vatten (2000/60/EG), där Sverige redan likt för MKB-direktivet fått skarp kritik från EU i över 10 års tid om att vi inte uppnår syftet med direktivet (se ex. miljö- och jordbruksutskottets betänkande 2023/24: MJU6).

Länsstyrelsen Kronoberg anser också att eventuella gränsvärde bör sättas på liknande sätt som övrig anmälningspliktig vattenverksamhet: nämligen genom att sätta en övre gräns för vad som kan tillåtas inom anmälningsplikt, och att det som överstiger är tillståndspliktigt. Detta bör rimligen utredas närmre, så att det inte riskerar att vattenförekomster inte kan uppnå god status eftersom det skulle påverka annan EU-lagstiftning. Vidare är Länsstyrelsen Kronoberg osäker på om det överhuvudtaget är lämpligt att Länsstyrelsen handlägger ärende som berör grundvatten i vattentäkter. Handläggning av grundvattenärende är i dagsläget tillståndspliktiga, och ryms inte inom anmälningsförfarandet på grund av dess komplexitet. Frågan är om anmälningsplikt enbart för jordbruksföretag med djurhållning medför tillräcklig rättssäkerhet och likabehandling när övriga verksamhetsutövare för samma uttag skulle behöva söka tillstånd.

Att det dessutom tillförs straffrättsliga påföljder för påbörjad verksamhet utan föregående tillstånd, godkännande, anmälan eller påbörjat arbete utan att följa tidsfrist för anmäld verksamhet anser Länsstyrelsen också är positivt. Tillämpningen av miljöbalken i brottmål som åtminstone berör vatten är dock särskilt svår att driva genom. Detta lär särskilt vara fallet vid en anmälningspliktig vattenverksamhet som inte anses ha betydande miljöpåverkan. I brottmål behöver åklagaren, och i förlängningen Länsstyrelsen, kunna visa på att åtgärden har medfört miljöskada av mer än ringa karaktär. Bedömningen av vad som kan anses som ringa skada på miljön är satt högt, vilket medför att det generellt är väldigt svårt att få någon fälld för den här typen av brott. Det vore mer ändamålsenligt om det infördes en grundsanktionsavgift likt byggsanktionsavgift när någon vidtar åtgärder som borde ha anmälts eller sökts tillstånd för. Denna sanktionsavgift borde kunna föreskrivas i samtliga fall där någon vidtar åtgärder utan föregående anmälan, och bör därmed också läggas högre än kostnaden för ett

genomsnittligt anmälningsärende. De fall då det går att hävda undantag som inte kräver anmälan enligt 11 kap. 12 § MB är oftast snävt och kräver också att verksamhetsutövaren kan bevisa att det inte skett skada på allmänna eller enskilda intressen – och om de inte kan det bör avgiften utgå. I de fall det också blivit grövre miljöskada kan det hanteras likt i nuvarande fall, men för att straffrättsliga påföljder ska få någon effekt behöver det finnas tydligare ramar som är lättare att visa på än vad den faktiska miljöskadan är.

2.2 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd

Det blir en ökad tydlighet för alla parter med ny lydelse av 26a § punkt 1 om att den myndighet som handlägger en anmälan ska besluta om verksamheten eller åtgärden kan antas medföra betydande miljöpåverkan eller inte.

2.3 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1998:904) om anmälan för samråd

För bättre läsbarhet och förståelse bör texten i 1b § omformuleras så att så många negationer som möjligt tas bort.

Anmälan för bedömning av miljöpåverkan 1 a och 1 b §

Fem olika åtgärder föreslås prövas enligt de nya bestämmelserna. Flera av dessa är knutna till ändrad markanvändning. För verksamheter/anläggningar på mark som inte är knutna till specifikt markslag kan detta innebära att prövningen blir olika beroende på markslag, som till exempel solcellsanläggningar på mark.

Anmälningar för solcellsanläggningar på mark, även så stora som 100–300 hektar, behöver idag enbart prövas som en anmälan för samråd enligt 12 kap 6 § miljöbalken. Sökande kan på eget initiativ välja att ansöka om frivilligt tillstånd enligt 9 kap miljöbalken.

Länsstyrelserna Kronoberg, Blekinge, Halland, Jönköping, Kalmar, Skåne och Östergötland har i en gemensam skrivelse i juni 2023 uppmärksammat regeringen på att antalet samrådsanmälningar som avser solcellsanläggningar har ökat kraftigt och att befintligt regelverk inte är anpassat för denna typ av ytkrävande verksamheter och behovet av tydligare regler.

I de föreslagna ändringarna kommer solcellsanläggningar på mark prövas enligt nya 12 kap 12 § anmälan för bedömning av miljöpåverkan 1 b § när det är fråga om avskogning för annan markanvändning. Det är däremot inte tydligt om dessa anläggningar även omfattas av 1 a § 4 omstrukturering av mark på landsbygden. I avsnitt 6.2.11 framgår att den mark i jordbrukslandskapet som avses är betes-, ängs- eller odlingsmarker eller liknande. Vilket innebär en snäv tolkning av begreppet landsbygden. Oavsett om solcellsanläggningar räknas som omstrukturering eller ej kommer prövningen att skilja sig åt om det är fråga om andra markslag som till exempel våtmarker.

Detta skulle innebära att solcellanläggningar på mark och andra åtgärder som inte omfattas av någon annan prövning med bedömning BMP eller MKB kommer att prövas på olika sätt beroende av det markslag som berörs av åtgärden. Något som varken är lämpligt eller rättssäkert.

I MKB-direktivets bilaga 2 punkt 3 tas anläggningar för energiproduktion upp. Här står under a) Anläggningar för produktion av elektricitet, ånga och hetvatten (projekt som inte omfattas av bilaga 1). Det finns alltså även ett krav enligt MKB-direktivet för prövning av anläggningar för energiproduktion som solcellsanläggningar på mark. I promemorian föreslås transport av hetvatten (MKB-direktivets bilaga 2 punkt 3b) prövas enligt de nya bestämmelserna.

Det vore lämpligt att anläggningar för produktion av elektricitet som inte prövas med avseende på BMP eller MKB enligt annan lagstiftning lades till som en prövningsgrund enligt de nya bestämmelserna för anmälan för bedömning av miljöpåverkan.

8 § i förordningen föreslås ändras på så sätt att möjligheten att i den utsträckning det behövs i det enskilda fallet begära att anmälan för samråd ska innehålla en miljökonsekvensbeskrivning tas bort. Detta är inte bra då det fortfarande kan finnas behov att begära en miljökonsekvensbeskrivning för åtgärder som inte kommer att omfattas av 12 kap. 12 § och 1 a eller 1 b § i denna förordning.

När det gäller solcellsanläggningar på mark i den skala som nu kommit visade sig detta vara en verksamhet som lagstiftningen inte tagit höjd för. Denna har därför endast krävt en prövning enligt 12 kap 6 § miljöbalken. För prövningen av de stora solcellsanläggningarna har det då varit av stor vikt att möjligheten att begära en miljökonsekvensbeskrivning funnits.

Möjligheten att begära miljökonsekvensbeskrivning för anmälan enligt 12 kap 6 § miljöbalken bör ligga kvar, men formuleras så att det framgår att den gäller anmälan enligt 12 kap 6 § miljöbalken.

Se även 2.6 och 6.5.

2.5 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken

3 kap. 11 §

Länsstyrelsen anser att det är positivt att kostnaden för en anmälan om vattenverksamhet ska debiteras per timme och uppgå till 800 kr per handläggningstimme. Handläggningskostnaden för myndigheten överstiger ofta vida de cirka 1600 kronor som en anmälan i dagsläget kostar. Länsstyrelsen är dock redan kraftigt underfinansierad i fråga om vattenverksamhetsärende, och den nuvarande avgiften går inte tillbaka in i verksamheten. I dagsläget får Länsstyrelsen bara en tilldelning och förväntas kunna fullfölja uppdraget oavsett om det finns merkostnad. Från vad som framgår av förslaget verkar det inte heller föreslås någon ändring om att timavgiften ska återgå till den handläggande myndigheten. Detta kommer enbart innebära ytterligare en ökad börda eftersom varje ärendes handläggningstid noggrant behöver dokumenteras, sammanställas och skickas ut samt hållas reda på tills betalning är fullföljd. Utöver detta kommer alla anmälningsärende som kommer in kräva en mer omfattande handläggning än i nuvarande ordning. Utan att resurserna går tillbaka till Länsstyrelsen behöver detta därför också hanteras inom ramen för nuvarande resurser. För att förändringen ska ha någon konkret effekt behöver sådana avgifter därför gå tillbaka till Länsstyrelsens handläggning av anmälningsärende för att fullfölja det som kommissionen efterfrågar om att myndighetens kostnad för handläggning ska kunna täckas av avgiften. Det är med andra ord av särskild betydelse för MKB-direktivet och kommissionens kritik att Länsstyrelsen får de resurser som behövs för att kunna fullfölja förslagen. Precis som vid tillsyn föreligger det annars ytterligare arbete för Länsstyrelsen utan ökad möjlighet att utföra dessa arbetsuppgifter. Denna problematik är redan påtaglig i tillsynsärende, där timavgiften inte återbetalas till Länsstyrelsen vilket medför att egeninitierad tillsyn tvingas prioriteras ned i brist på resurser. Tillsammans med de andra föreslagna förändringarna i förordningen kan Länsstyrelsens nuvarande budget enbart förväntas

bli ännu mer åtstramad med anledning av ytterligare arbetsmoment (såsom BMP-prövning). Med avgifter som täcker timkostnad och som dessutom direkt går tillbaka in i verksamheten skulle Länsstyrelsens handläggning kunna väsentligt förbättras i fråga om service, kapacitet och handlagda anmälningsärenden.

I förslaget om ändring av 11 § ligger nuvarande lydelsen under "Avgift för tillsyn". För tydlighetens skull behöver rubriken ändras så att det framgår att det rör sig om "Avgift för tillsyn och handläggning" eller liknande.

Förslag på ändring av 7 kap. förordningen

En ny paragraf föreslås införas, 7 kap 1 a §. I förslaget på ändring av 7 kap 5§ i förordningen hänvisas att ett ärende om dispens enligt 7 kap 11 § miljöbalken ska motsvara avgiftsklass 4 om inte annat följer av 1 a § andra stycket.

Vore tydligare att i stället för att införa en 1 a §, låta ändringen ligga som 1 § 16, på samma vis som avgift för tillstånd enligt samma bestämmelser ligger under 1 § 12.

2.6 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken m.m.

Förordningens 23 § föreslås ändras så att möjligheten att i den utsträckning som behövs i det enskilda fallet kräva en miljökonsekvensbeskrivning enligt 6 kap. miljöbalken tas bort.

Möjligheten att begära en miljökonsekvensbeskrivning i det enskilda fallet bör ligga kvar.

Se även 2.3 och 6.5.

2.7 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1998:1388) om vattenverksamheter

Förtydligande om vattenförsörjning för jordbruksändamål samt tydliggörande om vilka uppgifter en anmälan om vattenverksamhet ska innehålla ser Länsstyrelsen som positivt. Det är också brukligt att ge jordbruksfastigheterna till 1 januari 2026 på sig att anmäla vattenuttaget, så Länsstyrelsen har tid att informera. Det är också rimligt ur tidsperspektivet att hantera en anmälan mellan 1 januari 2025 och 1 januari 2026. Det specificeras dock inte så tydligt att ordalydelsen i punkt 11 om "vattenförsörjning för jordbruk..." berör de jordbruksfastigheter som inte uppfyller

husbehovsförbrukningsrekvisitet i 11 kap. 11 § MB. Det bör tydliggöras att föreslagen punkt 11 i förordningen (1998:1388) om vattenverksamheter inbegriper de jordbruksfastigheter som inte uppfyller 11 kap. 11 § MB.

Att det vidare finns tydliga linjer för vad en anmälan behöver innehålla, och att tidsfristen inte börjar gälla förrän kompletteringsbehov är åtgärdat om Länsstyrelsen begär komplettering inom 4 veckor, är en nödvändig förändring. I dagsläget är tidsfristen ibland svår att hålla för att kompletteringen är bristfällig, och i de fallen kan det även uppstå frustration hos verksamhetsutövaren för att de inte anser det motiverat. Med tydlig förordningshänvisning om vad som måste innefattas blir detta lättare, även om det också i sig medför att de uppgifter som en anmälan behöver innehålla blir betydligt mer än vad Länsstyrelsen i många fall behövt innan. Det kan bli problematiskt för privata verksamhetsutövare att förhålla sig till, och det finns en viss risk att detta också innebär att fler kommer vidta åtgärder utan att föranmäla. Särskilt även med anledning av timavgift för handläggningstid. Detta riskerar därför innebära högre belastning på tillsyn, vilket ofta tar mer tid i anspråk än en anmälan. Det bör också hållas i åtanke med anledning av att det är tänkt att en anmälan ska vara förenklande för verksamhetsutövare, och även Länsstyrelsens regeringsuppdrag om att effektivisera. Dessa förändringar kommer i allt väsentligt försvåra för verksamhetsutövare, även om det ger tydligare ramar att förhålla sig till som skulle underlätta för Länsstyrelsen.

Även om förekomsten av betydande miljöpåverkan beslut i anmälningspliktig vattenverksamhet enligt Länsstyrelsen bedöms som sällan förekommande, är det värt att klargöra hur detta ska hanteras vid särskilda förutsättningar. I dagsläget är ett beslut om anmäld vattenverksamhet överklagningsbart, vilket inte förväntas förändras. Däremot är beslut om betydande miljöpåverkan inte överklagningsbara. Teoretiskt sett skulle ett beslut om betydande miljöpåverkan därmed kunna innebära att ett beslut innebär att åtgärden blir tillståndspliktig, utan möjlighet att överklaga eftersom premissen är att åtgärden har betydande miljöpåverkan.

2.9 Förslag till förordning om ändring i miljöprövningsförordningen (2013:251)

Länsstyrelsen Kronoberg bedömer att de föreslagna förändringarna inte kommer påverka myndighetens verksamhet.

6 Förslag och bedömningar

Ny bestämmelse om att beslut om BMP ska offentliggöras

Det är bra att promemorian exemplifierar (sida 46 respektive 61) att ett offentliggörande av beslut om betydande miljöpåverkan kan innebära att beslutet tillgängliggörs på en lämplig webbplats.

6.1

6.1.5 Krav på förprovning av vattentäkt för en jordbruksfastighets husbehovsförbrukning bör införas

Konsekvenserna för jordbruksföretagen behöver en bättre analys. Det enda som står under Konsekvenser på rubrik 8.6.4. är att föreslaget bedöms bidra till att administrationen och kostnaderna kommer att bli något mer betungande än för vattenverksamheter som är anmälningsspliktiga idag. Här tål det nämnas att avgiften kommer öka i relation till nutida anmälningsspliktiga verksamheter, men det finns också en risk att somliga vattentäktsuttag som anmäls bedöms bli tillståndspliktiga. Kostnaden för dessa överstiger väsentligen avgiften för anmälningssplikt, och tar även mer tid och administration i anspråk. Det borde därför mer detaljerat beskrivas vilka kostnader och åtgärder det kan innebära för enskilda jordbruksföretag, och vad dess påverkan kan bli för livsmedelsproduktionen. De företag som i promemorian bedöms behöva göra en anmälan är jordbruksföretag som producerar en stor mängd av totala livsmedelsproduktionen i landet, varför det särskilt bör belysas vad konsekvenserna kan bli.

6.2 Jordbruksverksamheter, skogsbruksverksamheter, hetvattenanläggningar och starkströmsluftledning

6.2.9 - 6.2.11

Konsekvenserna av att det för enskilda företag kan bli fråga om att en åtgärd har betydande påverkan på miljön och blir tillståndspliktig samt hur detta kommer påverka areella näringarna bör beskrivas i högre utsträckning.

6.2.12 Uppodling av annan mark än jordbruksmark för jordbruksproduktion bör omfattas av den nya anmälningssplikten enligt 12 kap. miljöbalken

Länsstyrelsen Kronoberg ser positivt på att bestämmelsen om anmälningssplikt för uppodling av annan mark än jordbruksmark flyttas från miljöprövningsförordningen till förordningen om anmälan om samråd. Det känns mer logiskt att denna åtgärd hanteras inom samma lagstiftning som rör övriga ärenden om ändrad användning av mark inom jord- och skogsbruk.

6.3.4 En anmälningsspliktig verksamhet bör få påbörjas sex veckor efter det att anmälan är komplett

Det blir en ökad tydlighet för alla parter med en ny bestämmelse om att tillsynsmyndigheten har fyra veckor på sig att förelägga om att avhjälpa en brist i anmälan.

6.5 Krav på miljökonsekvensbeskrivning enligt miljöbalken bör begränsas till verksamheter som omfattas av 6 kap.

Att ta bort möjligheten att begära en miljökonsekvensbeskrivning i det enskilda fallet för andra verksamheter än de som prövas i 6 kap miljöbalken är ytterst olämpligt.

Det finns redan idag verksamheter/åtgärder av en karaktär eller omfattning som inte faller in under någon av de bestämmelser som finns eller föreslås läggas till i lagstiftningen där det finns ett behov av den grundligare utredning av påverkan som en miljökonsekvensbeskrivning innebär. I en föränderlig värld går det inte heller att utesluta att nya verksamheter/åtgärder uppstår som faller utanför de definitioner och krav som finns enligt gällande lagstiftning. Precis så som det för solcellsanläggningar på mark inte krävs någon annan prövning än enligt 12 kap 6 § miljöbalken och där möjligheten att begära en miljökonsekvensbeskrivning varit nödvändig för att bedöma effekterna.

Motivet att det är svårt för sökande att göra bedömningen om en ansökan eller anmälan innebär att en miljökonsekvensbeskrivning behövs är visserligen korrekt, men bedömningen av vad som krävs för handläggningen av ärendet i det enskilda fallet görs av den instans/länsstyrelse som handlägger ärendet. Vid behov begärs en komplettering med en miljökonsekvensbeskrivning.

7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Otydligt vilket datum som gäller. Både i promemorians huvudsakliga innehåll och i skäl för förslagen står att ändringarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara 1 januari 2025. I förslagsrutan under Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser föreslås däremot 1 juli 2025.

8 Konsekvenser

8.5 Behov av särskilda hänsyn när det gäller tidpunkter för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Länsstyrelsen Kronoberg instämmer i promemorians slutsats att de föreslagna förändringarna kommer kräva vägledning till verksamhetsutövare och de kommunala tillsynsmyndigheterna.

8.6 Vilka som berörs av regleringen

De nya arbetsuppgifter som enligt föreslagna förändringar tillkommer för Länsstyrelsen medför en ytterligare belastning på en redan överansträngd handläggningsorganisation. Som tidigare framfört anser Länsstyrelsen Kronoberg att påverkan på Länsstyrelsen har underskattats. Givet de förutsättningarna anser Länsstyrelsen Kronoberg att avgift för handläggning bör återgå till myndigheten för att fylla behovet och vara någorlunda självgenererande.

Ny och uppdaterad information på länsstyrelsernas webbsidor bör kunna produceras i samverkan vilket minskar den totala tidsåtgången för informationsarbetet.

Länsstyrelsen Kronoberg bedömer att de föreslagna förändringarna sammantaget kommer påverka omfattningen och komplexiteten av de uppgifter som idag ligger på myndigheten.

Finns en risk för ökad mängd av anmälningar för samråd enligt 12 kap 6 § miljöbalken för de verksamheter som ska prövas enligt de nya bestämmelserna innan det nya prövningsförfarandet enligt 12 kap 12 § träder i kraft.

Konsekvenser för en hållbar utveckling i länet

Konsekvenserna för hållbar utveckling bedöms vara både positiv och negativ med förslagen. Å ena sidan behöver och möjliggörs en större

hänsyn till miljön, men det medför sannolikt även negativa konsekvenser för de som bedriver verksamheter inom länet. Det riskerar även leda till ökad belastning hos tillsynsmyndigheten, som skulle kunna vägas upp om avgifter för handläggning återgick till den egna tillsynsmyndigheten. Mer specifika konsekvenser för förslagen framförs under respektive förslagsrubrik.

Miljömässiga konsekvenser

De miljömässiga konsekvenserna av förslaget är att det finns en något större möjlighet att få in bra underlag till prövningar. Vidare bedöms anmälningsskravet för vattentäkt för husbehovsförbrukning av jordbruksfastigheter med djurhållning medföra att grundvattentäkter i högre grad går att skydda, så att otillåten påverkan inte sker. Detta kan medföra att fler grundvattentäkter i mindre grad riskerar torka ut, med de efterföljande konsekvenser som det innefattar, särskilt under torrår. Såsom förslaget är utformat i dagsläget finns det dock en överhängande risk att anmälningsskyldighet för vattentäkter i husbehovsförbrukningen leder till att det inte går att uppnå god status i alla grundvattentäkter. Möjligheten att så kallade 12:6-verksamheter numera även kan anses tillståndsskyldiga leder även det till ökad möjlighet att tillgodose miljöintressen.

Ekonomiska konsekvenser

De ekonomiska konsekvenserna med nuvarande förslag bedöms vara negativt för såväl verksamhetsutövare som myndighet. En större administrativ börda och mer komplicerat underlag medför att Länsstyrelsen som redan är hårt eftersatt kommer få svårt att kunna efterfölja kraven eller behöva prioritera ner andra områden. Utan ökade resurser är Länsstyrelsens möjlighet att efterfölja förslagen kraftigt begränsad. Behov av mer komplicerat underlag även i anmälningsskyldighet i kombination med högre kostnad riskerar även medföra att fler gör åtgärden utan föregående anmälan. Detta bedöms kunna öka tillsynsbehovet, vilket i regel är betydligt mer resurskrävande än anmälningsskyldighet.

För verksamhetsutövare och företag gäller samma förutsättning med ökad administrativ börda, och att behovet av mer komplicerat underlag riskerar medföra ökade svårigheter att bedriva sin verksamhet. Kostnaden för anmälningsskyldigheten i vattenverksamhet kommer öka väsentligt, och i frågor om vattentäkt för jordbruksfastigheter med djurhållning kan deras nuvarande uttag

riskera bedömas vara tillståndspliktig vilket medför än högre kostnader och administration. I promemorian är det dock inte vidare beskrivit hur konsekvenserna kommer bli för företag och verksamhetsutövare. Om Länsstyrelsen enligt första stycket inte heller får ökade resurser kommer handläggningstid och service även påverkas negativt, vilket i förlängningen ytterligare medför ekonomisk kostnad för företag och verksamhetsutövare.

I promemorian anses ovan problematik vara av mindre karaktär, men Länsstyrelsen Kronoberg anser att detta är en kraftig underskattning.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av landshövding Maria Arnholm med vattenhandläggare Patrik Larsson som föredragande. I den slutliga handläggningen har avdelningschef för miljöavdelningen Maria Levin, avdelningschef för landsbygdsavdelningen Stefan Carlsson, chef för vattenenheten Jan Grosen, chef för miljöskyddsenheten Rune Liljenberg, länsjurist Saramaria Johansson, naturskyddshandläggare Ingunn Tryggvadotter samt projektsamordnare för livsmedelsstrategin Anna-Stina Karlsson medverkat.